Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 2. **Warszawa, dnia 15 luty 1937 r.**

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

T R E Ś Ć:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

15.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 30 i 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 60), zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 22) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący urzędu rozjemczego może zwolnić całkowicie lub częściowo od obowiązku uiszczenia opłat:

1) osoby, które poniosły straty majątkowe z powodu klęski żywiołowej, jeżeli osoby te przedstawią zaświadczenie właściwego starosty, stwierdzające wysokość strat;

2) osoby, które na podstawie zaświadczenia zarządów gmin wiejskich lub miejskich o ich stanie rodzinnym, majątku i dochodach wykażą, że pokrycie opłat groziłoby im pozbawieniem koniecznych środków do życia i utrzymania rodziny; od przewodniczącego urzędu rozjemczego zależy uznanie zaświadczenia za dostateczny dowód ubóstwa".

2) § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu stosunkowego w razie cofnięcia wniosku lub zawarcia ugody przed rozpoczęciem rozprawy".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 8.I.37 r. Nr. 2, poz. 21).

16.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 9 stycznia 1937 r.

o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych postanowień ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 6—11. 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349) wchodzą w życie:

1) w zastosowaniu do bydła na obszarze:

gmin: Brańsk (wiejskiej i miejskiej) i Ciechanowiec (wiejskiej i miejskiej) w powiecie bielskim oraz

gmin: Kowalewszczyzna, Piszczaty i Stelmachowo w powiecie wysoko-mazowieckim — w województwie białostockim;

gmin: Grabówka, Kamyk, Lipie, Opatów i Rędziny w powiecie częstochowskim — w województwie kieleckim;

gmin: Brzeziny, Chodel, Jaszczów, Konopnica, Krzczonów,

Mełgiew, Niedrzwica, Piaski, Piotrków, Piotrowice, Wojciechów, Wólka i Zemborzyce w powiecie lubelskim oraz

powiatu radzyńskiego — w województwie lubelskim;

gmin: Buczek, Łask (wiejskiej i miejskiej), Pruszków i Sędziejowice w powiecie łaskim;

gminy Gospodarz w powiecie łódzkim;

gmin: Brudzice, Dmenin, Dobryszyce, Gosławice, Radomsko i Radziechowice w powiecie radomszczańskim;

gmin: Bełchatów, Bełchatówek, Bujny-Szlacheckie, Chabielice, Golesze, Kamieńsk, Kleszczów, Kluki, Łękawa, Parzniewice, Ręczno, Sulejów i Wadlew w powiecie piotrkowskim oraz

gmin: Grzybki, Malanów, Ostrów-Wartski i Piętno w powiecie tureckim — w województwie łódzkim;

gmin: Stołpce (wiejskiej) i Świerzeń w powiecie stołpeckim oraz

gminy Żołudek w powiecie szczuczyńskim — w województwie nowogródzkim;

gminy Legbąd w powiecie tucholskim w województwie pomorskim;

powiatów: lipnowskiego i łowickiego oraz wszystkich gmin z wyjątkiem gminy Włocławek w powiecie włocławskim — w województwie warszawskim;

gminy Malin w powiecie dubieńskim;

gminy Chorów w powiecie horochowskim;

gmin: Katerburg i Poczajów w powiecie krzemienieckim;

gminy Poddębce w powiecie łuckim;

gminy Klewań w powiecie rówieńskim oraz

gminy Antonówka w powiecie sarneńskim — w województwie wołyńskim;

2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatu bydgoskiego — w województwie poznańskim;

3) w zastosowaniu do owiec na obszarze:

gmin: Olsztyn, Potok-Złoty i Wancerzów w powiecie częstochowskim — w województwie kieleckim;

gmin: Będków i Łaznów w powiecie brzezińskim;

gmin: Bogusławice, Golesze i Łęczno w powiecie piotrkowskim oraz

gminy Męka w powiecie sieradzkim — w województwie łódzkim;

gminy Motykały w powiecie brzeskim oraz

gminy Chomsk w powiecie drohickim — w województwie poleskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 stycznia 1937 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.I.37 r. Nr. 4, poz. 36).

17.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 11 stycznia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia o komisjach klasyfikacyjno-szacunkowych przewidzianych w ustawie o wykonaniu reformy rolnej.

Na podstawie art. 28 ust. (3) ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 października 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o komisjach klasyfikacyjno-szacunkowych przewidzianych w ustawie o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 488), ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„(2) Członkowie komisji, powołani spośród kandydatów przedstawionych przez izby rolnicze, otrzymują diety i koszty podróży według norm, obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowych pobierających uposażenie według grupy VII".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 29.I.37 r. Nr. 6, poz. 51).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 listopada 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o Państwowej Radzie Ochrony Przyrody (Dz. U. R. P. z 31.XII.36 r. Nr. 94, poz. 660).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 27 października 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. z 31.XII.36 r. Nr. 94, poz. 665).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dn. 19 grudnia 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 19 października 1929 r. o obowiązku dostarczania, jako środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju, wozów z zaprzęgiem zwierzęcym, zwierząt z uprzężą pociągową oraz zwierząt wierzchowych i jucznych z rzędem.(Dz. U. R. P. z 18.I.37 r. Nr. 4, poz. 31).

Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 8 stycznia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Zagranicznych o statucie Polskiego Instytutu Rozrachunkowego (Dz. U. R. P. z 18.I.37 r. Nr. 4, poz. 34).

Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o przenoszeniu książek hipotecznych (Dz. U. R. P. z 29.I.37 r. Nr. 6, poz. 50).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1937/38 na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Monitor Pols. z 31.XII.36 r. Nr. 303, poz. 537).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw: warszawskiego i m. st. Warszawy, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego, z wyłączeniem powiatu olkuskiego, na rok służbowy 1937/38 (Monit. Pols. z 5.I.37 r. Nr. 3, poz. 5).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Krakowskiej Izby Rolniczej (Monit. Pols. z 11.I.37 r. Nr. 7, poz. 12).

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1936 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń eksportowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, upoważniających do otrzymywania kwitów wywozowych przy wywozie lnu, oraz o wykazie izb przemysłowo-handlowych, za których pośrednictwem będą wydawane te zaświadczenia. (Monit. Pols. z 29.I.37 r. Nr. 23, poz. 36).

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 26 stycznia 1937 r. w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1936/37. (Dz. U. R. P. z 3.II.37 r. Nr. 7, poz. 59).

Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 26 stycznia 1937 r. w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanię 1936/37. (Monit. Pols. z 3.II.37 r. Nr. 26 poz. 40).

18.

INSTRUKCJA MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 grudnia 1936 r.

w sprawie zaliczania gruntów na poczet wykonania planu parcelacyjnego.

A. *Plan parcelacyjny, wyznaczony dla gruntów państwowych i Państwowego Banku Rolnego.*

Na poczet wykonania planu parcelacyjnego zalicza się:

1) Grunty państwowe (art. 2 ust. (1) pkt. a ustawy o wynaniu reformy rolnej) rozparcelowane w czasie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

2) Grunty prywatne, nabyte przez Urząd Wojewódzki w myśl art. 3,8 i 24 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (nie wyłączając obszarów, nabytych w drodze odkupu i pierwokupu, obszarów nabytych z licytacji i t. p.) oraz na zasadzie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6.III.1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 247), przed dniem 1. I. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny i rozparcelowane w roku ogłoszenia planu.

3) Grunty nabyte przez Państwowy Bank Rolny przed dniem 1.I. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny i rozparcelowane w roku ogłoszenia tego planu.

4) Grunty z majątków państwowych i Państwowego Banku Rolnego wykupione przez dzierżawców na zasadzie ustawy z dnia 18.III.1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 1, poz. 2) w okresie od 1.I. do 31.XII roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

5) Grunty rozparcelowane z majątków stanowiących własność b. Banku Włościańskiego, o ile projekt parcelacji został zatwierdzony w trybie art. 58 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Grunty, wymienione w pkt. 1), 2), 3) i 5) ulegają zaliczeniu na poczet wykonania planu parcelacyjnego, jeżeli decyzje zatwierdzające wykazy nabywców tych gruntów stały się wykonalne.

Grunty, wymienione w pkt. 4) ulegają zaliczeniu na poczet wykonania planu parcelacyjnego, jeżeli w stosunku do nich zapadły wykonalne orzeczenia właściwej władzy.

B. Plan parcelacyjny, wyznaczony dla gruntów prywatnych (gruntów nie stanowiących własności Państwa i Państwowego Banku Rolnego).

Na poczet wykonania planu parcelacyjnego zalicza się:

1) Grunty nie stanowiące własności Państwa, ani Państwowego Banku Rolnego, rozparcelowane przez właścicieli oraz osoby i instytucje upoważnione do prowadzenia parcelacji, nie wyłączając gruntów wymienionych w art. 2 ust. 1) pkt. b, c i d ust. o wykonaniu reformy rolnej (a więc gruntów kościelnych i gmin wyznaniowych, instytucyj publicznych oraz fundacyj) w czasie od 1.I. do 31.XII roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny. Dotyczy to zarówno gruntów stanowiących nadwyżkę parcelacyjną w rozumieniu art. 2 ust. 1) pkt. e i art. 4 ust. 3), jak i gruntów niepodlegających obowiązkowi parcelacyjnemu, a więc wyłączonych na mocy art. 4 ust. 1) ustawy o wykonaniu reformy rolnej lub nie przekraczających podstawowych norm władania, chociażby działki utworzone przy parcelacji tych nieruchomości przekraczały normy wskazane w art. 50 ust. 1) — 4) ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

2) Grunty rozparcelowane w myśl art. 15 ustawy o wykonaniu reformy rolnej w czasie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

3) Grunty nabyte w trybie ustawy z dnia 12.III.1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 55, poz. 423) przez nabywców nie będących wierzycielami hipotecznymi — niezależnie od obszaru poszczególnych działek.

4) Grunty nabyte w trybie pow. ustawy z dnia 12.III. 1932 r. przez wierzycieli, posiadających kwalifikacje rolnicze, przy czym, o ile obszar gruntów nabytych przekracza podstawowe normy władania, zaliczeniu ulegają grunty jedynie w części odpowiadającej podstawowym normom władania (art. 4 ust. 1) ustawy o wykonaniu reformy rolnej); pozostały obszar gruntów nie może być w tym momencie zaliczony na plan parcelacyjny, stanowi on nadal zapas ziemi przeznaczony na reformę rolną. (Zaliczenie tych gruntów na plan parcelacyjny winno być dokonane dopiero w momencie, gdy grunty te zostaną rozparcelowane na ogólnych zasadach ustawy o wykonaniu reformy rolnej).

Grunty nabyte w trybie powołanej wyżej ustawy przez wierzycieli nie posiadających kwalifikacyj rolniczych (art. 3 ust. (1) pkt. 7) *c)* nie mogą być zaliczone na poczet wykonania planu parcelacyjnego, — stanowią one zapas ziemi przeznaczony na reformę rolną. (Zaliczenie tych gruntów na poczet wykona-

nia planu parcelacyjnego winno być dokonane dopiero w momencie, gdy grunty te zostaną rozparcelowane na ogólnych zasadach ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej).

5) Grunty nabyte przez Urząd Wojewódzki na mocy art. 3,8 i 24 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (nie wyłączając obszarów nabytych w drodze odkupu lub pierwokupu) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 6.III.1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 247) od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny i rozparcelowane w roku ogłoszenia tego planu.

6) Grunty rozparcelowane przez Urząd Wojewódzki lub Państwowy Bank Rolny w drodze zastosowania rygorów art. 63 ustawy o wykonaniu reformy rolnej w roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

7) Grunty rozparcelowane przez Państwowy Bank Rolny w czasie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny z gruntów prywatnych przejętych do komisowej parcelacji oraz z gruntów nabytych po 1.I. tego roku, w którym zostały rozparcelowane.

8) Grunty sprzedane Państwowemu Bankowi Rolnemu tytułem wykonania obowiązku parcelacyjnego nałożonego na właściciela nieruchomości ziemskiej z mocy art. 15 ustawy o wykonaniu reformy rolnej w roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

9) Grunty z maj. prywatnych wykupione przez dzierżawców na zasadzie ustawy z dnia 18.III.1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 1, poz. 2) w okresie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

10) Grunty przejęte na własność Państwa na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.X.1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 77, poz. 544) w okresie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny — po wyłączeniu obszarów leśnych i gruntów, położonych w granicach administracyjnych miast.

11) Grunty przejęte na własność Państwa na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) w okresie od 1.I. do 31.XII. roku,

w którym został ogłoszony plan parcelacyjny — po wyłączeniu obszarów leśnych i gruntów położonych w granicach administracyjnych miast.

12) Grunty, których prawo własności przyznane zostało nabywcom w trybie ustaw: z dnia 23.III.1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276), z dnia 18.III.1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308) i z dnia 28.III.1933 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 267) bez uprzedniego zatwierdzenia przez władze ziemskie projektu parcelacji i wykazu nabywców (t. zn., że o ile projekty parcelacyjne i wykazy nabywców były — niezależnie od późniejszego wniesienia sprawy do sądu — zatwierdzone przez władze ziemskie — nie zalicza się tych obszarów na plan parcelacyjny, gdyż parcelacja tych obszarów została już w rozumieniu przepisów o planach parcelacyjnych — zakończona).

13) Grunty oddane w dzierżawę parcelacyjną w myśl cz. 4 art. 10 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z majątków fundacyjnych lub instytucyj naukowych w okresie od 1.I. do 31.XII. roku, w którym został ogłoszony plan parcelacyjny.

Zaliczenie gruntów na poczet wykonania planu parcelacyjnego może być dokonane odnośnie:

a) gruntów wymienionych w pkt. 1), 3), 4), 5), 6), 7) — jeżeli decyzje zatwierdzające wykazy nabywców tych gruntów stały się wykonalne;

b) gruntów wymienionych w pkt. 2) — jeżeli zawarte zostały akty przenoszące prawo własności tych gruntów na nabywców;

c) gruntów wymienionych w pkt. 8) — jeżeli zostały zawarte akty stanowiące podstawę do przeniesienia prawa własności tych gruntów na Państwowy Bank Rolny;

d) gruntów wymienionych w pkt. 9) — jeżeli w stosunku do nich zapadły wykonalne orzeczenia właściwej władzy;

e) gruntów wymienionych w pkt. 10) — jeżeli została wydana decyzja Wojewody o przejęciu gruntów (art. 17 rozporządzenia z dnia 28.X.1933);

f) gruntów wymienionych w pkt. 11) — jeżeli zostało wydane orzeczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych o przejęciu na własność Państwa tych gruntów;

g) gruntów wymienionych w pkt. 12) — jeżeli uprawomocniły się postanowienia sądu, uwzględniające podania (wnioski) Urzędu Wojewódzkiego o przyznanie prawa własności tych gruntów na rzecz nabywców tych gruntów lub ich następców prawnych;

h) gruntów wymienionych w pkt. 13) — jeżeli oddane zostały w użytkowanie na skutek decyzji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydanej na zasadzie cz. 4 art. 10 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Na poczet wykonania planu parcelacyjnego dla gruntów prywatnych nie mogą być zaliczone działki powstałe z podziału nieruchomości ziemskich należących do osób, które na terenie Państwa posiadają ogółem mniej niż 60 (75) ha gruntów (vide § 3 Projektu Instrukcji Parcelacyjnej). Zasada ta nie dotyczy gruntów wymienionych w art. 2 ust. 1) pkt. b), c) i d) ustawy o wykonaniu reformy rolnej; w tym przypadku zaliczeniu na poczet planu parcelacyjnego ulegają wszystkie obszary rozparcelowane, bez względu na obszar posiadanych gruntów przez dane probostwa, beneficjum itp.

C. Wskazówki ogólne dotyczące części A. i B.

Na poczet wykonania planu parcelacyjnego ulegają zaliczeniu następujące grunty:

1) Grunty rozparcelowane, przejęte oraz wykupione, które podpadając pod wytyczne wskazane w części A i B, nie zostały jednak zaliczone na właściwy plan parcelacyjny z jakichkolwiek bądź względów np. z uwagi na to, że plan ten został wykonany z nadwyżką, — winny być zaliczone na poczet wykonania najbliższego planu parcelacyjnego.

2) Obszary leśne, o ile parcelacja ich prowadzona jest na zasadach ustawy z dnia 28.XII.1925 r. i połączona jest z zamianą użytkowania leśnego na rolne, tylko w tych przypadkach zostają zaliczone na poczet planu parcelacyjnego, gdy poszczególne parcele nie przekraczają norm, wskazanych w cz. 1 art. 50 powołanej ustawy.

3) Obszary leśne i wodne sprzedawane na zasadach ustawy o wykonaniu reformy rolnej tylko wtedy zostają zaliczone na

plan parcelacyjny, gdy nie przekraczają norm wskazanych w art. 4 ust. 2) lit. A i B powołanej ustawy.

4) Grunty wydzielone przy parcelacji na mocy art. 47 ust. *b)* i *c)* oraz art. 60 ust. 1) i 2) ustawy o wykonaniu reformy rolnej zostają zaliczone na plan parcelacyjny, o ile nie przekraczają norm wskazanych w art. 50 ust. 1) i art. 60 ust. 2) tejże ustawy.

5) Grunty nabyte przez Państwowy Bank Rolny od Skarbu Państwa lub nabyte przez Skarb Państwa od Państwowego Banku Rolnego w każdym przypadku ulegają po rozparcelowaniu zaliczeniu na poczet wykonania planu parcelacyjnego wyznaczonego dla gruntów państwowych i Państwowego Banku Rolnego.

6) Nie mogą być zaliczone na poczet wykonania planu parcelacyjnego:

a) grunty rozparcelowane, które były uprzednio zaliczone na plan parcelacyjny np. grunty wymienione w cz. B pkt. 8), 10), 11), grunty oddane po raz drugi nabywcom, wskutek zrzeczenia się pierwotnych nabywców, ośrodki wydzielone przy parcelacji a następnie rozparcelowane itp.,

b) grunty rozparcelowane na osadnictwo wojskowe (ust. z dn. 17.XII. 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego),

c) grunty, na których ciążył obowiązek parcelacyjny, nałożony wykazem imiennym, niezależnie od tego, czy zaistniały w stosunku do nich okoliczności przewidziane w jednym z punktów cz. A lub B niniejszej instrukcji.

W przypadku:

a) gdy na nieruchomości ciąży obowiązek parcelacyjny, nałożony wykazem imiennym, a granice obszarów przeznaczonych do wykupu nie zostały jeszcze oznaczone, ani w tym wykazie, ani w orzeczeniu z art. 21 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, lub

b) gdy granice te zostały oznaczone a grunty rozparcelowane (wykupywane, przejmowane itp. — vide poszczególne punkty cz. A i B niniejszej instrukcji) położone są na terenach objętych tym orzeczeniem,

grunty te (rozparcelowane, wykupywane, przejmowane itp.) winny być zaliczone na poczet wykonania ogłoszonych wykazów imiennych (gdyż wykaz imienny jest jedynie wykonaniem planu parcelacyjnego z roku poprzedzającego wykaz), a nie na plan parcelacyjny.

W przypadku, gdy granice obszarów, przeznaczonych do parcelacji na podstawie wykazu imiennego zostały oznaczone bądź w wykazie imiennym, bądź w orzeczeniu z art. 21 ustawy o wykonaniu reformy rolnej, a grunty rozparcelowane (wykupywane, przejmowane itp.) położone są poza tymi obszarami, grunty rozparcelowane (wykupywane, przejmowane itp.) winny być zaliczane na plan parcelacyjny dla gruntów prywatnych, nie mogą być natomiast zaliczone na poczet wykazu imiennego (gdyż leżą poza granicami gruntów przeznaczonych z mocy tego wykazu do przymusowego wykupu).

7) Grunty sprzedane na zasadzie ustawy o wykonaniu reformy rolnej należy zaliczać na plan parcelacyjny, choćby zostały sprzedane w całości bez dokonania podziału, o ile właściciel tych gruntów posiada na terenie Państwa inne obszary. Dotyczy to gruntów zarówno państwowych i Państwowego Banku Rolnego jak i innych gruntów z zastrzeżeniem wskazanym w końcu cz. B niniejszej instrukcji.

(—) L. Krawulski
Dyrektor Departamentu.

19.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. B. P. III—6/52 z dnia 12 stycznia 1937 r.

w sprawie wynagrodzenia za używanie własnych samochodów przy podróżach służbowych.

Na podstawie ust. 7 § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.III.1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) ustalam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu następujące normy wynagrodzenia za używanie własnych pojazdów mechanicznych przy podróżach służbowych odbywanych przez personel administracji rolnictwa i reform rolnych, zatrudniony we władzach administracji ogólnej oraz państwowych zakładach chowu koni:

a)	samochodem o litrażu do 1.500 cm^3 włącznie	— 25 groszy
	o litrażu powyżej 1.500 cm^3	— 30 „
b)	motocyklem bez wózka	— 20 „
	motocyklem z wózkiem	— 25 „

Ryczałt powyższy zwiększa się o 5 groszy przy padróżach służbowych, odbywanych na obszarze województw: wileńskiego z wyjątkiem powiatu wileńsko-trockiego; wołyńskiego z wyjątkiem powiatu dubieńskiego, rówieńskiego; poleskiego z wyjątkiem powiatu brzeskiego, kobryńskiego, prużańskiego; nowogródzkiego z wyjątkiem powiatu szczuczyńskiego; na obszarze powiatów wołkowyskiego i grodzieńskiego w województwie białostockim; na obszarze powiatów górskich przyległych do granicy południowej Państwa i na obszarze powiatów myślenickiego, limanowskiego i kołomyjskiego.

Wprowadzenie ryczałtów za używanie pojazdów mechanicznych przy podróżach służbowych nie może w żadnym razie doprowadzić do przekroczenia kredytów, przewidzianych w budżecie Ministerstwa na podróże służbowe, które muszą być odbywane z przestrzeganiem zasad oszczędności, zwłaszcza, że przewidziane na ten cel kredyty w budżecie Ministerstwa są znacznie niższe, niż w latach ubiegłych.

W celu zmniejszenia ilości wyjazdów służbowych należy przy planowaniu podróży służbowych własnymi pojazdami mechanicznymi dążyć do tego, aby w miarę możności za jednym wyjazdem odbyć czynności służbowe w kilku miejscowościach położonych w pobliżu siebie.

Każdy wyjazd służbowy własnym środkiem mechanicznym winien być odnotowany przez odbywającego podróż służbową w dzienniku czynności służbowych, z powołaniem się na pismo o zarządzeniu podróży służbowej oraz z podaniem dnia i godziny wyjazdu i powrotu, jako też ilości przejechanych kilometrów.

Tym samym zostają uchylone wydane dotychczas przez Ministerstwo indywidualne zarządzenia w sprawie norm wynagrodzenia za używanie własnych pojazdów mechanicznych przy podróżach służbowych.

Minister *Jul. Poniatowski*

Otrzymują do wykonania: PP. Wojewodowie (wszyscy), Komisarz Rządu m. st. Warszawy, Kierownicy Państwowych Zakładów Chowu Koni.

Do wiadomości: PP. Dyrektorzy Departamentów, Biur, Gabinetu Ministra, Główni Inspektorzy: Administracyjny i Weterynarii, Naczelnicy Wydziałów w Ministerstwie, Dyrektor Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, Tel. 8-93-47.